

DE FRIE DANSKE

Nr 12

Oktober. 1943.

2. Aarg.

1600 DANSKE JØDER OG 125 DANSKE KOMMUNISTER FØRT TIL TYSKLAND

Bøddlerne kom midt om Natten og rev hele Familier med smaa Børn ud af Sengene, og med Minutters Frist maatte de forlade Hjem, Levevej og alle Ejendele - - -

Den perfide Sammenblanding af Jødeforfølgelsen og Løsladelsen af de danske Soldater fik Pressen Ordre til at bringe paa Forsiden i stort Udstyr. I Overskriften maatte kun omtales Løsladelsen af de danske Soldater, mens Aktionen mod Jøderne ikke maatte nævnes.

Natten mellem Fredag og Lørdag har Tyskerne begaaet deres hidtil største og grusomste Skændselsdaad her i Landet, idet de har anholdt ca. 1600 Jøder over hele Landet og slæbt dem ombord paa tre tyske Troppe-transportskibe, som i den Anledning laa sejlklaare ved Langliniemolen i København. Samtidig blev de ca. 125 danske Kommuniste, der i lang Tid har været interneret i Hørsholmlejren, bragt ombord. Det for os Danske særlig beskæmmende ved denne Aktion var, at der ved Afhentningen af Jøderne var "danske" Nazister af alle Slags; SS-Mænd, Schalburgfolk og civile Folk, som bistod de tyske Bøddler. De viste Vej rundt i den mørke Hovedstad, og de optraadte med endnu større Brutalitet og Raahed end Tyskerne.

Blandt de anholdte er Spædbørn og Oldinge. Den yngste var 10 Dage gammel, og de ældste var en 90-aarig Mand og en 87-aarig Enkefrue. Ved Ankomsten til Skibene blev flere af de mandlige Jøder lænket sammen med Kæder, og de, der ikke hurtigt nok kom ned ad Lejderne til Mellemdækket, blev skubbet over Luggekarmen og ned, hvorved adskillige brækkede Arme og Ben, og deres Smertensskrig hørtes langt omkring. De gamle Mennesker paa Jødernes Stiftelse var udsat for en Brutalitet uden Lige fra Schalburg-Banditternes Side. En gammel Kone paa 87 Aar blev saaledes sparket og kastet ned ad Trapperne.

Vi har endnu ikke nogen endelig Oversigt over, hvilke danske Jøder, der er blandt Ofrene for denne sidste tyske Forbrydelse, men det ser ud til, at heldigvis de fleste har faaet bragt sig i Sikkerhed i Tide. Dømtor Moritz i Assens og hans Søster, Frk. Judith Moritz er de mest kendte Ofre i Provinsen. I Hovedstaden har man saa vidt vides i Øjeblikket hovedsagelig taget de fattige Jøder rundt om i Nørrebro, Vesterbro og den indre Bys Sidegader. Det er Skomagere, Lappeskrædere, Marskandisere og andre smaa Forretningsdrivende - alle hæderlige og flittige Folk, der aldrig har gjort nogen, noget ondt. Det er selv med den mest velvillige Indstilling umuligt at se, hvilket krigsnaastigt Formaal Bortførelsen af

dem kan have for det tyske Rige.

DA AKTIONEN BEGYNDTE, BLEV TELEFONEN LUKKET. Aktionen mod Jøderne begyndte Kl. ca. 21 Fredag Aften. Paa det Tidspunkt rullede en lang Række tyske Lastbiler med Sejldugsovertræk ud i Natten, hver bemannet med Patruljer af tyske Politisoldater og Gestapo, og saa de "danske" Landsforrædere. Samtidig blev Telefonen spærret. Det var umuligt at ringe Centralen op; man vilde ikke risikere, at det forbryderiske Forfatagende skulde blive røbet, før det var gennemført. Desuden blev det danske Politi underrettet om, at der skulde iværksættes en Aktion mod tyskfiendtlige Elementer over hele Landet. Det skal i denne Forbindelse understreges, at det danske Politi ingen Steder eller paa nogen Maade har haft noget med denne Forbrydelse at gøre. Den staar udelukkende for Tyskernes og deres Lakaifers Regning!

Tyskernes Forsøg paa et Par Steder at faa Københavns Politi til at assistere ved Opbrydning af Gadedøre blev afvist med Hermene.

Der foreligger som nævnt indtil nu kun faa Oplysninger om Detailler ved denne uhyggelige Aktions Gennemførelse, men det vides dog, at der i flere Tilfælde er begaaet Indbrud og stjaalet forskellige Værdigenstande i de Lejligheder, hvis jødiske Indehavere havde søgt Sikkerhed i Tide! Men det kan ikke forbydes den, der ved, hvilket stort Kontingent af almindelige Forbrydere, der rummes blandt Nazisternes. Det vides, at de tyske Politisoldater i enkelte Tilfælde har vist et Grad af Hensynsfuldhed overfor deres ulykkelige Ofre, ja, meget kan tyde paa, at nogle af dem har været skamfulde over, hvad de skulde udføre. De har overfor ikke-jødiske Paarørende undskyldt sig med, "at de kun handlede efter Befaling, ellers vilde de blive skudt". Men langt de fleste Steder har den dyriske Barbarisme, som præger det forbryderiske tyske Folk, ikke fornægtet sig. Man er trængt ind i Lejlighederne til de stakkels forskræmte Mennesker med en Brutalitet, der ikke kan

(fortsættes næste Side)

beskrives. Med skarpladte Vaaben og opplantede Bajonetter tvang de Folk ud af Sengene og kommanderede dem i Tøjet hurtigst muligt, mens skrigende Kvinder og grædende Børn forvildet løb omkring.

DE SVENSKKE REGERING TILBØD DE DANSKE JØDER FRISTED I SVERIGE, MEN AFVISTES AF TYSKERNE

Et Lyspunkt i denne tragiske Ulykke, som har ramt Danmark, er den svenske Regerings menneskekærlige Optræden. Allerede om Fredagen var det rygtede i Sverige, at de tyske Forbrydere forberedte en Deportation af de danske Jøder. Den svenske Minister i Berlin råk derefter omgaaende Ordre af sin Regering til at tilbyde den tyske Regering, at man var villig til at give alle danske Jøder et Fristed i Sverige. Det blev dog afslaaet. Blodhundene i Berlin vilde have deres Blodtørst slukket, og det skulde gaa ud over de uskyldige danske Jøder.

For de danske Jøder er uskyldige. Det kan ikke fastslaaes stærkt nok! I den Meddelelse, som Tyskerne har offentliggjort i den af dem kontrollerede danske Presse og Radio, om Aktionen, og som ganske usømmeligt er kædet sammen med et "Løfte" om Løsladelse af de internerede danske Soldater, paastaaes det, at de danske Jøder har deltaget i Sabotage og anden illegale Virksomhed. Dette er en bevidst og genen Løgn, som kun er opfundet for at besnykke en endnu generere Forbrydelse. Det skal siges her, at man ved flere Lejligheder har bebrejdet Jødiske Kresse her i Landet, at de ikke vilde støtte de forskellige illegale Virksomheder. Jøderne har altid afvist os. De har indtaget det Standpunkt lige fra Krigens Begyndelse, at da de vidste, at Søgelyset hvilede paa dem, vilde de ikke indlade sig paa nogen Art af illegale Handlinger. Og Tyskerne véd bedre end nogen andre, at ikke een eneste af de anholdte Sabotører har været Jøder. Et Bévis paa, at Tyskerne ogsaa i dette Spørgsmaal har faret med en Kæmpeløgn - men det er jo ikke noget Nyt.

DE FRIE DANSKE gentager: Det er den mest generere Forbrydelse, der endnu er begaaet i det danske Samfund, og enhver dansk Mand og Kvinde har en uafviselig Pligt til at gøre sig til at Straffen derfor kommer til at ramme de tyske Forbrydere og deres "danske" Haandlangere!

De konservative Folketingsmand Ole Bjørn Kraft, Aksel Møller og Poul Sørensen er blevet i sladte fra Horsørødelejren, hvor der endnu sidder tre Pressefolk, nemlig Redaktørerne Axel Moos og Zeemann fra B.T. og Chefredaktør Hasager fra Politiken. Hasager var blevet frigivet, men blev igen arresteret, fordi han nægtede at underskrive den sædvanlige Loyalitetserklæring.

Jødeforfølgelserne herhjemme har været omtalt i den svenske Radio. Aflyt derfor altid T.T.s Udsendelser Kl. 8 - 12,30 - 19 og 22. Den danske Radioavis er nu helt underlagt Tyskeren Lohmann og derfor værdiløst for det danske Folk.

TRODS TYSKERNE GAAR SABOTAGEN SIKRE GANG OVER DANMARK

Tyskernes Motivering for Overfaldet paa Danmark den 1. August var som bekendt det, at vi ikke selv var i Stand til at opretholde Ro og Orden i Landet. Dermed tænkte man særlig paa de mange Sabotager, som mere og mere truede Tyskernes Tilførsler. Især Jernbaneattentaterne i Jylland i Midten af August bragte dem til Kogepunktet af Raseri. Man maatte derfor vente, at de selv vilde være i Stand til at klare den Side af Sagen, da de dog har langt skrappere Midler til deres Raadighed, f. Eks. Undtagelsestilstand og Dødsstraf. Men saadan er det jo slet ikke. Efter en kort Pause gaar Sabotagen nu atter over Landet med uformindsket Kraft. Der gaar ikke en Nat, hvor der ikke lyder kraftige Bombeeksplosioner rundt om i Hovedstaden og de større Provinsbyer, for slet ikke at tale om Jernbaneattentaterne. Alene Natten til Søndag den 26. September er der paa de jydke Banelinier sket 70 Eksplosioner paa Strækningen fra Aalborg til Padborg og paa adskillige Sidelinier, bl.a. mellem Tønder og Ribe samt mellem Viborg og Langaa.

I Odense har 4 Sabotører samme Nat holdt Vagterne ved det Højspændingstaarn ved Havnekanalen op med Revolvere og sprængt en Del af Taarnets Fod bort. Og i Hovedstaden lyder hver Aften saadan omkring ved en halv Time før Færdselsforbudets Ikrafttræden en eller flere Eksplosioner. Den voldsomste Sabotage, Hovedstaden har oplevet, skete om Aftenen den 23. September i Ejendommen Stengade 1-9, hvor Skotøjsfabriken "Globe" og et Tapetsererværksted blev fuldstændig ødelagt af Brand- og Sprængbomber. 10 Sabotører trængte ind i Skotøjsfabrikens Lokaler, udenom alle Sikkerhedsforanstaltninger, saason elektriske Alarmapparater og lign. De klatrede op ad Nedløbsrøret og gik ind gennem et Vindue, hvorpaa de overmandede Sabotagevagten og førte ham i Sikkerhed i Gaarden. Desværre blev en Del Mandnesker i Genbohuset saaret af Glassplinter, hvilket ikke var forudset. Det maa være en Advarsel til Folk, der bor i Nærheden af Virksomheder, der arbejder for Tyskerne, at holde sig fra Vinduerne efter Mørkets Frembrud. Skulde Englænderne bombe disse Steder, slap man ikke med nogle Rifter i Ansigtet.

Et af de dristigste Sabotørkup blev lavet tidligt om Morgenen den 24. September, da der blev lavet et Hold-up med Personalet paa Ting- og Arresthuset paa Blegdamsvej og bortført ca. 200 moderne Vaaben og 10.000 Patroner, som var indleveret af Beboerne i Søndre og Nordre Birk. De raske Sabotører tog ovenikøbet en af Politiets Vogne og kørte det hele væk med, Saa de Vaaben blev Tyskerne snydt især.

Og Sabotagen vil fortsætte, uanset hvilke Foranstaltninger Tyskerne maatte træffe derimod.

HUSK! Münchhausen-Filmen i World Cinema er tysk. Kun Landsforrædere ser den.

S A A S K E T E D E T O G S A A H O S O S . . .

Saa skete det ogsaa hos os. Siden Hitler kom til Magten, er Europa Gang paa Gang blevet rystet af Beretninger om Nazisternes unænskelige Behandling af Jøderne. Verden over har man lyttet til Vidnesbyrd fra Jøder, der i yderste Øjeblik undslap fra det tredje Rige, og som endnu prægede af de Rædsler og den Angst, de havde gennemlevet, fortalte om deres grufulde Oplevelser. Til at begynde med havde vi ondt ved at tro, at en saadan Sjælsraahed kunde faa Lov til at udfolde sig i et Kulturfolk i det 20. Aarhundrede. Men vi lærte snart at fatte - og det var vel Jødeforfølgelserne, der først tvang os til at se Nazisterne, som de er; det var disse Ugeringer, der havde hårdet os, saa vi senere, da Krigen kom, næppe blev forbavsede over Tyskernes Gemenheder: saadan vidste vi jo, at de var! Det var Jøderne, der først af alle maatte sande det, og det var deres Oplevelser, deres angstfyldte, advarende Raab, som først naaede vore Øren.

Det er Tysklands uafvaskelige Skam, at det tillod det nazistiske Parti at begaa Forbrydelse efter Forbrydelse mod Mennesker for deres Races Skyld og dermed lod Prøjsermandens sadistiske Islet brede sig, beherske og forgifte et helt Folk og forvrænge dets Karakter i den hæsligste Karikatur, Historien kan opvise.

Det er ti Aar siden, Hitler kom til Magten, og siden har vi de utallige Gange hørt om Jødeforfølgelser, men hvad de rummer af Ulykke for Ofrene og deres Kære gik først for Alvor op for os, da vi i disse Døgn omkring Razziaen kom til at staa Ansigt til Ansigt med Mennesker, vi holdt af, der saa paa os som jagede Dyr og bad om den Hjælp og Beskyttelse, som vi kun saa sparsomt kunde give dem. Der sad de i vore Stuer, hjenløse og hjælpeløse, overladt til den ringe Støtte vi kan give dem. Alternativet var tysk Deportation, det vil sige en Tilvarelse som Slave, som Dyr. Før den frygtelige Mulighed rakte Armene ud efter Mennesker, der stod vort Hjerte nær, forstod vi alligevel ikke den Elendighed, den rummede.

Nøjagtig hvor mange, der nu er paa Vej mod en Skæbne, som vi næppe kan forestille os, véd vi ikke med Bestemthed, men der er ingen Tvivl om, at det i første Omgang har været de fattige og de gamle - de ringest stillede blandt de forhadte og de forfulgte, som de nazistiske Bøddler har haft Held til at drive gennem Københavns Gader som Fanger, sammenbundne med Reb om Hænderne og stuvet ombord i Skibe med Slag og Spark.

For os, der med Afsky har betragtet Nazismen - og hvis Afsky den 9. April blev til Glødende Had, har det altid været uforstaaeligt, at danske Mennesker kunde forholde sig lukket afventende overfor vore Fjender, men vi kan ikke andet end tro, at Begivenhederne Natten mellem den 1. og 2. Oktober naa ryste de sidste Rester af fejg

Overbærenhed ud af enhver anstændig Dansker og antænde Forargelsens Baal i hans Sind.

Sker det - og derpaa tyder ubedragelige Tegn - saa skal det vise sig, at de danske Jøder, der er undervejs til et ukendt Maal, har været med til at udvide Fronten mod Hitler.

Vi skriver ikke dette i den forfængelige Mening at ville trøste Jøderne, for det de lider og vil komme til at lide, men blot i Haabet om, at det vil styrke dem at vide, at hele Folket - ogsaa de, der før var svaage eller ligegyldige - i Dag i Jødernes Skæbnetime, føler Fællesskabet med dem som Danske, og at deres Lidelser vil veje tungt, den Dag Regnskabet skal gøres op.

TYSK SOLDAT MYRDER DANSK ARBEJDER

En tysk Soldat, Gefreiter Richardt Geith fra Stuttgart, er for nogle Dage siden blevet afsløret som Morder her i Landet. Han har den 7. September skudt Møbelpolstrer Ludvig Petersen, Thinghøjvej 8 i Søborg. Mordet foregik i Hareskoven i Overvarelse af Ludvig Petersens Kone, Fru Erna Grete Petersen, der igennem 3 Aar har været Kæreste med Geith, mens hendes Mand arbejdede i Tyskland. Det var Fru Petersen, der fik Manden med til et Møde i Skoven, for at Geith kunde skyde ham, fordi han var i Vejen, efter at han var kommet hjem fra Tyskland.

Dagen efter Mordet flygtede Geith til Sverige, og nogle Dage efter gik Fru Petersen til det tyske Feltpoliti og fortalte, at Geith og hendes Mand den paagældende Aften var forsvundet i Skoven, og at Geith havde skudt hendes Mand. Saa kom Sagen til det danske Politi, der efterlyste Geith - ogsaa i Sverige - og der fandt det svenske Politi ham, hvorefter han blev sendt tilbage. I et Forhør paa Politigaarden anlagde han uforbeholden Tilstaaelse, og Fru Petersen tilstod ligeledes. Hun blev derpaa fængslet, mens Geith blev overgivet til Tyskerne, der paastaar, at han vil blive skudt.

Liget blev gravet op paa det Sted, hvor Geith tilstod at have begravet det, men de nærmere Omstændigheder er saa oprørende, at kun en Tysker kan begaa den Slags, og de er i hvert Fald af en saadan Karakter, at man ikke kan skildre det offentligt. Geith har tidligere været straffet i Tyskland for flere Forbrydelser. Han var goft hjemme.

Ifølge Udtalelser fra Familien er Redaktør Clemmensens ene Morder Flemming Helweg-Larsen, paa fri Fod i Berlin. Det vil ikke forbavse nogen, at en Morder slippes løs af sine Medskyldige. Det er jo kun ganske naturligt, at Mordere beskytter hinanden.

Det i London udkommende "Frit Danmark" bringer en større Omtale af DE FRIE DANSKES "De skal blive husket"-Kampagne og gengiver en lang Række af vore Nyheds-Artikler.

HELE DANMARK ROGER AF HARMER OG FORBITRELSER OVER TYSKERNES
BARBARISKE DEPORTATION AF DE DANSKE JØDER

En Protest fra Landets Biskopper oplæst ved samtlige Gudstjenester i Gaar
Universitetet lukker en Uge ----- En Protestresolution fra Studenterne

Kongen, Departementcheferne, Højesteret, Biskopperne,
Erhvervene og De Samvirkende forsøgte Fredag i en
Henvendelse til Tyskerne at faa standset den planlagte
Deportation.

Danmark sørger! Fredelige danske Statsborgere er af de tyske Bødler ført bort om Natten fra deres Hjem til Død og Ulykke et eller andet Sted i Polen, og gennen Sorgen vokser samtidig en Harm og Forbitrelse mod de tyske Nazi-Bødler og deres "danske" Lejsevende. Hædet staar af Lise i hvert ærligt dansk Hjerter i Dag mod enhver Tysker og Schalburg-Bandit, og det bliver ikke slukket igen, før disse Forbrydere har faaet deres Straf.

Da der Fredag Eftermiddag i det danske Udenrigsministerium blev vished om de forestaende Jødeprognoser, søgte man i den elvte Time at forhindre disse frygtelige Ulykker. Kongen tog straks Initiativet i en Henvendelse til Dr. Best, og baade fra Departementcheferne, Biskopperne, Højesteret, Erhvervene og De Samvirkende skete der Henvendelser til Tyskerne for at forhindre deres umenneskelige Forhavende. Direktør Svenningsen fra Udenrigsministeriet tilbød endog, at Danskerne selv skulde foretage de nødvendige Forholdsregler, men alt var forgæves.

Som Protest oplæstes følgende i Gaar fra samtlige Landets Prædikestole:
Landets Biskopper har under 29. September d.A. gennem Departementcheferne tilstillet de ledende tyske Myndigheder en Skrivelse af følgende Indhold:

Den danske Kirkes Stilling til Jødespørgsmaalet.

Overalt hvor der rejses Forfølgelse af Jøder som saadanne af racemæssige eller religiøse Grunde, er det den kristne Kirkes Pligt at protestere derimod.

1. Fordi vi aldrig vil kunne glemme, at Kirkens Herre, Jesus Kristus, fødtes i Bethlehem af Jomfru Maria ifølge Guds Forjættelse til hans Ejendomsfolk, Israel. Jødefolkets Historie indtil Kristi Fødsel rummer Forberedelsen til den Frelse, Gud har beredt alle Mennesker i Kristus. Dette kendetegnes ved, at Det gamle Testamente er en Del af vor Bibel.

2. Fordi Forfølgelsen af Jøder strider mod den Menneskeopfattelse og Næstekærlighed, som er en Følge af det Budskab, Kristi Kirke er sat til at forkynde. Kristus kender ikke til Personsanseelse, og han har lært os at se, at ethvert Menneskeliv er dyrebart i Guds Øjne. (Gal. 3, 28)

3. Fordi det strider mod den Retsbevidsthed, som raader i det danske Folk, nedfaldet i vor danske kristelige Kultur gennem Aarhundreder. I Henhold hertil har alle danske Statsborgere efter Grundlovens Ord lige Ret og Ansvar for Loven og Religionsfrihed til sikret. Vi opfatter Religionsfrihed som Ret til at udøve vor Gudsdyrkelse efter Kaldelse og Samvittighed, og saaledes at vor Race og Religion aldrig i sig selv kan blive i Færdning til, at et Menneske berøves Rettigheder, Frihed eller Ejendom. Uanset afvigende religiøse Anskuelser vil vi kæmpe for, at vore jødiske Brødre og Søstre bevarer den samme Frihed, som vi selv sætter højere end Livet.

Der findes hos den danske Kirkes Ledere en klar Forstaaelse af vor Forpligtelse til at være Lovlydige Borgere, som ikke utidigt sætter sig op imod den, der øver Myndighed over os, men samtidig er vi i vor Samvittighed bundne til at hævde Retten og protestere mod enhver Retskrænkelse. Derfor vil vi i givet Fald utvetydigt vedkende os Ordet om, at man skal adlyde Gud mere end Mennesker.

Paa Biskoppernes Vegne
Fuglsang Damgaard.

Den ledende Senior, Professor Niels-Nielsen, der lige var blevet løsladt fra Hørseshøjlejren, og som havde nægtet at underskrive Loyalitetserklæringen, oplæste personlig paa Dagnarkas følgende Protest fra Studenteforeningen:
"Den Kendsgerning, at en Gruppe af vore Landsmænd er blevet fjernet fra Offentligheden, foranlediger Studenteforeningens Bestyrelse - som Leder af en dansk Kulturinstitution - til at udtale sin skarpeste Fordømmelse af disse Handlinger, der er i dybeste Modstrid med dansk Tænkemaade.

Studenteforeningen, den 2. Oktober 1943.

Niels Nielsen	Erik Jacobsen	Arthur Hansen	Erling Nielsen
Erik Sandager	Arthur Schmiegelow	Claus Bornemann	Ernst Holm

Ovenstaaende tiltrædes af Repræsentantskabets Formand
Erik Jørgensen.

Yderligere har Højesterets Dommere enstemmigt udtalt deres Misbilligelse af Troels G. Jørgensens Intervention, og Universitetet har suspenderet Undervisningen i en Uge.